

[Holstein.]

ten's Artikler i Slutningen af Januar — altsaa for 2 Maaneder siden — vil jeg blot minde om de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Stauning offentlig har fremsat i denne Sag ikke blot mundtligt paa Møder, men ogsaa i sine fortrinlige Indlæg i „Social-Demokraten“ og „Berlingske Tidende“ til Fordel for Kastelsplanen.

Jeg maa i Modsætning til ærede Medlemmer af det konservative Parti tilstaa, at hvad der forbløffer mig mest, er, at Socialdemokraterne overhovedet efter at have udtalt sig, som de har, og efter at have stemt for Kastelsplanen, som de har, har kunnet gaa med til subsidiært at stemme for den udvidede Stormgadeplan. Det forekommer mig meget mærkværdigere, end at de er gaaet med til den udvidede Stormgadeplan og derefter vedblivende principalt stemmer for Kastelsplanen, hvis den bliver fremsat som Ændringsforslag. I begge Tilfælde kommer Partiet i en skæv Stilling, det kan der ikke være Tvivl om. Men det, der stemmer mest med de Synsmaader, som virkelig er Partiets, er utvivlsomt det Ændringsforslag, som er blevet fremsat her af 15 Medlemmer af Tinget.

Endelig vil jeg gerne endnu minde om den Ting, at til Trods for denne Udvidelse af Udgifterne paa ca. 4—5 Mill. Kr. og til Trods for, at Venstre indsætter en Ekspropriationsbestemmelse, som man aldrig har set Sidestykke til i vort politiske Liv, og som er stik imod Venstres ejendomsretlige Princip, er der alligevel ikke truffet nogen Bestemmelse om, hvorledes Spørgsmaalet om Folkemuseet skal løses; der er blot truffet den Bestemmelse, at det skal løses. Denne Sag, som mere end nogen anden burde ligge et folkeligt Parti som Venstre paa Sinde, naar der er Tale om Nationalmuseet, nemlig Folkemuseet og Frilandsmuseet, er der overhovedet ikke truffet nogen Bestemmelse om.

Jeg kan ikke se rettere end, at under disse Forhold vilde det være det heldigste for Nationalmuseet, og det forekommer mig ogsaa for dette Ting, om denne Sag, ligesom naar Talen er om den anden Skamstøtte, som Partiet Venstre agter at rejse her i Hovedstaden, blev stillet i Bero, og at man søgte at faa en anden Plan. Jeg nær ingen Tvivl om, at hvis der blev givet Tid lidt endnu, vilde det kunne lykkes at samle det store Flertal her i Salen baade om Nationalmuseumsspørgsmaalets Løsning og om Løsningen af det andet store nationale Spørgsmaal, som nu ogsaa er til Behandling

her paa Rigsdagen, og jeg vil indtrængende henstille, at de Konservative, som af økonomiske Grunde ikke har kunnet gaa med til Stormgadeplanen i den formindskede Skikkelse, hvori den forelaa ved anden Behandling, ikke gaar hen og stemmer for den i den udvidede Skikkelse, overfor hvilken deres økonomiske Betæneligheder da maa være mange Gange større, end de var det før.

Jeg ser ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard, som ikke havde økonomiske Betæneligheder ved Sagens anden Behandling, har faaet det nu, og det forekommer mig med Rette. Jeg nærer ingen Tvivl om, at hvis ærede Medlemmer af Venstre, som er Besparelsestilhængere, og som er gaaet ind for en rational Nedskaeringspolitik, skulde stemme efter deres Hjertes Tilskyndelse, hvis de havde Behjertethed nok til at følge deres Hjertes Tilskyndelse, vilde de undlade at stemme for det foreliggende Ændringsforslag.

Hvis man indenfor Venstre og det konservative Folkeparti vilde følge de Synsmaader, som i Virkeligheden er de paa-gældende Medlemmers med Hensyn til denne Sag, aldeles bortset fra, hvad man i øvrigt mener om Nationalmuseumsspørgsmaalet, saa vilde der i denne Sal være et betydeligt Flertal for Kastelsplanen. Det er det reelle parlamentariske Forhold i Øjeblikket i Folketinget, at der i Virkeligheden er et meget betydeligt Flertal for Kastelsplanen og i Virkeligheden slet intet Flertal for hverken den formindskede eller den udvidede Stormgadeplan.

Jeg vil oprigtigt haabe, at der ikke af partitaktiske Hensyn, som ikke har det fjerneste med denne Sag at gøre, maa blive hidført et Resultat ved Afstemningen, som giver Offentligheden et fuldkommen misvisende Indtryk af, hvad der er den virkelige Stemning hos Flertallet i denne Sag.

Viggo Hansen: Naar jeg ikke stemte for Stormgadeplanen ved anden Behandling, var det paa Grund af økonomiske Betæneligheder. Jeg syntes nemlig ikke, at Planens Vedtagelse er forenelig med den Politik, som de saakaldte borgerlige Partier altid fremfører som den, de vil gøre gældende, nemlig at den yderste Forsigtighed ved Anvendelsen af Statens Midler er nødvendig. Jeg skal i den Forbindelse hen-vise til den ærede Formand for Finansudvalget, det ærede Medlem Hr. Pinholts Tale ved Finanslovsforslagets første Behandling. Det var en Tale, som ramte efter min Mening Hovedet paa Sømmet, og den har jeg lagt